

Η ιστορία της Ροκ μουσικής την περίοδο 70'-80'

Συγγραφείς: Νίκος Γκίτσιος, Αλέξανδρος Αγγελίδης, Μάνος Βαφειάδης, Ιωάννης Δεβετζόγλου

Επόπτες Καθηγητές: Ζούλας Δημήτριος, Βουζίκη Τζένη

Σχολείο: 2^ο ΓΕΛ Θεσ/νίκης

Τετράμηνο: 1ο

Σχολικό Έτος: 2012-13

Χέβι μέταλ μουσική

Το Χέβι Μέταλ είναι μουσικό είδος και κατατάσσεται ως παρακλάδι της ροκ μουσικής . Αναπτύχθηκε στα τέλη της δεκαετίας του '60 - αρχές '70 και ρίζες του εφορμούν από την Μπλουζ και το ψυχεδελικό ροκ. Τα μουσικά σχήματα που θεωρούνται ως πρωτόλεια στο Χέβι Μέταλ δημιούργησαν ένα βαρύ ήχο εστιασμένο στην κιθάρα, στο μπάσο και στα ντραμς, έχοντας ως χαρακτηριστικό την έντονη παραμόρφωση στον ήχο της ηλεκτρικής κιθάρας καθώς και τα γρήγορα σόλο.

Το Χέβι Μέταλ απαντά οπαδούς σε όλο τον πλανήτη, ενώ τα πρώτα συγκροτήματα του είδους όπως οι Μπλακ Σάμπαθ προσελκύουν ακόμα και σήμερα ένα ευρύτερο κοινό. Στα μέσα του '70 οι Judas Priest καθώς και άλλοι προχώρησαν την εξέλιξη του είδους αποβάλλοντας τα μπλουζ στοιχεία, ενώ το New Wave of British Heavy Metal (Νέο Κύμα του Βρετανικού Χέβι Μέταλ) ακολούθησε τον ίδιο δρόμο, δίνοντας στη μουσική μια χροιά Πανκ Ροκ και μεγαλύτερη έμφαση στην ταχύτητα.

Το Heavy metal έγινε ευρέως γνωστό την δεκαετία του '80, οπότε αναπτύχθηκαν πολλά από τα γνωστά υποείδη του. Εναλλαγές πιο ακραίες περιορίστηκαν τότε στην Underground μουσική σκηνή, άλλες πάλι όπως το Γκλαμ Μέταλ και το thrash metal γνώρισαν μεγάλη εμπορική επιτυχία. Αργότερα και έως τις μέρες μας, αρκετά υποείδη διεύρυναν τα μουσικά όρια του είδους.

Χαρακτηριστικά

Το Χέβι Μέταλ παραδοσιακά χαρακτηρίζεται από τον δυνατό, παραμορφωμένο ήχο της ηλεκτρικής κιθάρας, τους εμφατικούς ρυθμούς, τον πυκνό ήχο μπάσου και την έντονη χρήση των ντραμς. Η ηλεκτρική κιθάρα και η ηχητική ένταση και παραμόρφωση που της αποδίδει ο ενισχυτής αποτελεί βασικό στοιχείο στο heavy metal. Στις αρχές της δεκαετίας του '70 κάποια γνωστά συγκροτήματα άρχισαν να χρησιμοποιούν πλέον δύο κιθάρες στις συνθέσεις τους. Πρωτοπόρα συγκροτήματα όπως οι Judas Priest και οι Iron Maiden ακολούθησαν αυτή την τακτική διατηρώντας τη μια κιθάρα για τον ρυθμό και την άλλη για οδηγό και για σόλο. Το σόλο της κιθάρας αποτελεί κεντρικό και σημαντικό στοιχείο μιας heavy metal σύνθεσης. Οι μέταλ τραγουδιστές παρουσιάζουν σημαντικές διαφοροποιήσεις στο ύφος. Από την μεγάλης έκτασης και θεατρικότητας φωνή του Ρομπ Χάλφορντ, τραγουδιστή των Τζούντας Πρίεστ και του Μπρούς Ντίκινσον των Iron Maiden έως την επιτηδευμένα τραχιά φωνή του τραγουδιστή των Μότορχεντ Λέμι και του Τζέιμς Χάτφιλντ των Μετάλικα στην γρυλιστή φωνή του Randy Blythe των Lamb of God και του Τόμας Λίντμπεργκ των At the Gates.

Το μπάσο παρέχει τις χαμηλές συχνότητες, στοιχείο που προσφέρει την απαραίτητη βαρύτητα που χαρακτηρίζει το μουσικό και ηχητικό ύφος του είδους. Το μπάσο όπως και η κιθάρα ενδέχεται να έχει υποστεί παραμόρφωση στον ήχο του. Το μπάσο στις Χέβι Μέταλ συνθέσεις εκτελείται κυρίως με τα δάχτυλα αλλά και με πένα, παράγοντας ένα πιο μεσιςυχο (middle) ήχο και παρέχοντας μεγαλύτερη ελευθερία στον μπάσιστα να συμμετέχει με σόλο. Το σετ των τυμπάνων είναι συνήθως ογκωδέστερο σε σύγκριση άλλα παρακλάδια της Ροκ.

Στις ζωντανές εμφανίσεις, η συνολική ένταση του ήχου αποτελεί εκ των σημαντικότερων στοιχείων. Ακολουθώντας το παράδειγμα του Τζίμι Χέντριξ και των Δε Χού (The Who), οι οποίοι ήταν και οι πρώτοι οι οποίοι χρησιμοποίησαν δύο κάσες (δίκαση) ή πετάλια (διπέταλο) στα ντραμς, και που χαρακτηρίζονται ως "Το πιο δυνατό (σε ένταση) συγκρότημα στον κόσμο" στο Βιβλίο Γκίνες, τα πρώτα Χέβι Μέταλ συγκροτήματα ανέβασαν υψηλά τον πήχη. Ο Τόνι Ιόμι, κιθαρίστας των Μπλακ Σάμπαθ, είναι ανάμεσα στους πολλούς που υπέστησαν μερική απώλεια της ακοής λόγω της δυνατής έντασης.

Κυρίαρχο στοιχείο του Χέβι Μέταλ είναι η διαρκής εξέλιξη του στα διάφορα είδη που το απαρτίζουν και πολύ περισσότερο ο πειραματισμός, η ανάμειξη διαφορετικών στοιχείων και μουσικών επιρροών με αποτέλεσμα τη δημιουργία νέων ειδών Μέταλ μουσικής.

Ιστορία

Ρίζες (τέλη δεκαετίας του '60)

Αν και ο όρος heavy metal χρησιμοποιήθηκε αργότερα, κυκλοφορίες πριν την δεκαετία του '70 θεωρούνται δείγματα πρώιμου heavy metal. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι Led Zeppelin, οι Deep Purple και οι Cream και στις Η.Π.Α οι Jimi Hendrix Experience και οι Steppenwolf ενέπνευσαν τις μπάντες που θα δημιουργούσαν αργότερα το ιδίωμα. Ιδιαίτερα το τραγούδι Born to be Wild των τελευταίων θεωρείται από πολλούς το πρώτο heavy metal τραγούδι, καθώς οι στίχοι του περιέχουν την αγαπημένη για τους μεταλλάδες θεματολογία των μοτοσυκλετών και της ταχύτητας, ενώ ο στίχος «heavy metal thunder» έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην ονομασία του ιδιώματος. Έτσι ήταν η κατάσταση μέχρι την ίδρυση των Black Sabbath το 1969 στο Birmingham της Αγγλίας από τους Όζι Όζμπορν, Τόνι Αίόμι, Γκίζερ Μπάτλερ και Μπιλ Γουαρντ.

Γέννηση (δεκαετία του '70)

Στις 13 Φεβρουαρίου του 1970 κυκλοφορεί από τους Black Sabbath ο πρώτος ομώνυμος δίσκος, που θεωρείται από την πλειοψηφία των μεταλλάδων η πρώτη metal κυκλοφορία. Γι' αυτό η ημερομηνία κυκλοφορίας του θεωρείται και η ημερομηνία γέννησης του ιδιώματος. Την ίδια χρονιά κυκλοφορεί ο δεύτερος δίσκος της μπάντας με τίτλο Paranoid. Και οι δύο πρώτοι δίσκοι περιέχουν κομμάτια ύμνους για το ιδίωμα. Επίσης, την ίδια χρονιά κυκλοφορούν δίσκοι από τους Uriah Heep, τους U.F.O και τον Alice Cooper.

Την επόμενη χρονιά κυκλοφορεί και το ντεμπούτο των Ιρλανδών Thin Lizzy, ενώ το 1972 κυκλοφορεί και το ντεμπούτο των Blue Öyster Cult. Κυκλοφόρησαν σύντομα και οι πρώτοι δίσκοι των Aerosmith (1973), Judas Priest (1974) και των Αυστραλών AC/DC (1976). Μια ακόμα σημαντική μπάντα, οι Van Halen, κυκλοφόρησε το ομότιτλο ντεμπούτο της, ενώ το 1979 κυκλοφορούν τρεις δίσκοι των Βρετανών Motörhead με τίτλο On Parole, Overkill και Bomber και το Highway to

Hell των AC/DC, ο τελευταίος δίσκος του τραγουδιστή της μπάντας Μπον Σκοτ, ο οποίος πέθανε την επόμενη χρονιά. Την ίδια χρονιά, οι Black Sabbath απολύουν τον τραγουδιστή Όζι Όζμπορν και στη θέση του προσλαμβάνουν τον Ρόνι Τζέιμς Ντίο, πρώην τραγουδιστή των Rainbow.

Κρίση (δεκαετία του '90)

Τέλος, η δεκαετία του '90 έχει χαρακτηριστεί ως μια περίοδος κρίσης για το heavy metal. Η ανάπτυξη του grunge των Nirvana, των Pearl Jam και των Alice in Chains παραμέρισε τα metal συγκροτήματα από το προσκήνιο. Όμως αυτό δεν εμπόδισε νέες και παλιές μπάντες να ξεχωρίσουν.

To progressive rock

Το progressive rock (γνωστό και ως "προοδευτικό ροκ" στα ελληνικά), εμφανίστηκε λίγο αργότερα από το ψυχεδελικό ροκ στην Αγγλία. Οι μπάντες του είδους αυτού πειραματίστηκαν με διάφορα όργανα εκτός του καθιερωμένου σετ κιθάρας - μπάσου - ντραμς και εισήγαγαν νέες μορφές στα τραγούδια ως προς τα μουσικά μέρη που απάρτιζαν τα κομμάτια. Συγκροτήματα όπως οι Beatles, οι Pink Floyd, οι Moody Blues, οι Deep Purple και οι Golden Earring πειραματίστηκαν με όργανα όπως έγχορδα ορχήστρες, πνευστά, αλλά και πλήρεις ορχήστρες.

Τα ροκ συγκροτήματα του είδους, ξεπέρασαν κατά πολύ το ως τότε καθιερωμένο τρίλεπτο διάρκειας ενός ροκ τραγουδιού και ηχογράφησαν πιο περίπλοκα στη δομή τραγούδια χρησιμοποιώντας ενίοτε συγχορδίες που είχαν τη βάση τους στην τζαζ και άλλα υποείδη που ξεκίνησαν από αυτήν όπως η φιούζιον. Οι επιρροές των συγκροτημάτων του προοδευτικού ροκ έρχονταν από πολλά είδη, συμπεριλαμβανομένων της κλασσικής, της τζαζ και της ηλεκτρονικής μουσικής.

Τα τραγούδια στο σύνολό τους δε, είχαν μεγαλύτερη ποικιλία από τα άλλα ροκ τραγούδια. Κυμαίνονταν από ήρεμα και πλούσια σε μελωδία, έως ατονικά, παράφωνα και περίπλοκα κομμάτια.

Γνωστά συγκροτήματα προοδευτικού ροκ ήταν τα εξής: Barclay James Harvest, Camel, Caravan, Van Der Graaf Generator, Pink Floyd, Emerson, Lake & Palmer, Faust, Genesis, Gentle Giant, Gong, Jethro Tull, King Crimson, Magma, The Nice, Pavlov's Dog, Rush, Eloy, Soft Machine και Yes.

To Soft Rock

Η μουσική ροκ όπως φάνηκε μπορούσε να γίνει λιγότερο σκληρή, κινούμενη κάπου μεταξύ του πόπ και του ροκ. Υπήρξαν κάποια βραχύβια συγκροτήματα που έκαναν γνωστό τον ήχο του soft rock/pop όπως οι Partridge Family, οι Cowsills, οι Osmonds, και οι Archies.

Με τη διάλυση των Beatles το 1970, άλλα συγκροτήματα και καλλιτέχνες χρησιμοποίησαν τον ήχο που συναντάται σε μερικά τραγούδια τους και χαρακτηρίζεται ως soft rock ("απαλό" ροκ). Με την εφαρμογή των κατάλληλων ενορχηστρώσεων δημιούργησαν τα τραγούδια που ονομάστηκαν αργότερα "power ballads" (μπαλάντες με έντονο ρυθμό που θύμιζαν τον μέταλ ήχο και διακρίνονται συνήθως από την ερωτική θεματολογία). Σόλο καλλιτέχνες όπως ο Μπάρι Μανίλοου, η Ολίβια Νιούτον Τζον και ο Έρικ Κάρμεν, καθώς και συγκροτήματα όπως οι Bread και οι Carpenters έκαναν δημοφιλές το είδος που σήμερα είναι γνωστό σαν σοφτ ροκ.

Ταυτόχρονα, άλλοι γνωστοί καλλιτέχνες της ποπ της δεκαετίας του 1960, που δεν ανήκαν στην κατηγορία των "ροκ σταρ", όπως ο Νιλ Ντάιμοντ και η Μπάρμπρα Στρέιζαντ εξακολουθούσαν να βρίσκονται στα τσαρτς, ενίοτε κινούμενοι μουσικά στο δυσδιάκριτο όριο μεταξύ ποπ και σοφτ ροκ.

To Punk Rock

Το punk rock (πανκ ροκ), ξεκίνησε στα μέσα της δεκαετίας του 1970 με μουσικούς που ακολούθησαν τη δομή των τραγουδιών και τις απλές ενορχηστρώσεις που είχαν χρησιμοποιήσει οι καλλιτέχνες του garage rock. Οι μουσικοί του πανκ ροκ, αποστασιοποιήθηκαν από τις ακριβές παραγωγές των δίσκων της ντίσκο και από την εμπορευματοποίηση του progressive rock που γινόταν σταδιακά arena rock. Στο πανκ ροκ, η μουσική παιδεία δεν ήταν υποχρεωτική, ωστόσο και αρκετοί μουσικοί της με σχετική παιδεία εσκεμμένα δεν χρησιμοποιούσαν τις μουσικές τους γνώσεις. Τα περισσότερα κομμάτια ήταν υπεραπλουστευμένα στην ανάπτυξή τους, σε τρεις συγχορδίες που δεν έδιναν πάντα από μόνες τους τον τόνο του κομματιού, αλλά αυτός παρουσιαζόταν από τη μελωδία της φωνής. Ιδεολογικά, πολλές μπάντες της υποκουλτούρας του πανκ ροκ, είχαν ως στόχο την αντίδραση στον πολιτικό ιδεαλισμό και την κατάρριψη του μύθου των χίπις. Πολλές φορές οι καλλιτέχνες του είδους υιοθετούσαν μια μηδενιστική ιδεολογική προσέγγιση που συνοψίζεται από το σλόγκαν των Sex Pistols "no future" (χωρίς μέλλον).

Το punk rock ξεκίνησε σαν αισθητικό κίνημα στις ΗΠΑ με καλλιτέχνες όπως οι Richard Hell and The Voidoids, Television, The Ramones, Talking Heads και άλλες μπάντες που εμφανίζονταν στο μουσικό κλαμπ CBGB στο Μανχάτταν της Νέας Υόρκης. Οι Ramones συνέβαλαν ουσιαστικά στην εδραίωση του κινήματος του πανκ ροκ απλοποιώντας τη μουσική και

χρησιμοποιώντας στίχους χωρίς πολιτική χροιά, παίζοντας εξίσου δυνατά με τα υπόλοιπα μέλη της σκηνής. Το πανκ ροκ έγινε δημοφιλές και στη Βρετανία με τους The Damned και τους Sex Pistols. Οι τελευταίοι με προκλητικά ψευδώνυμα όπως "Johnny Rotten" και "Sid Vicious" προσπάθησαν να απορρίψουν κάθε κατεστημένο στην Αγγλία. Αν και το BBC δεν επέτρεψε τη μετάδοση των κομματιών τους, ο δίσκος τους Never Mind the Bollocks, Here's the Sex Pistols έφτασε στην πρώτη θέση των τσαρτς στο Ηνωμένο Βασίλειο. Με την παρουσία τους, άνοιξε ο δρόμος για άλλες μπάντες που έδιναν έμφαση σε στίχο παρόμοιας θεματολογίας, όπως οι Clash, των οποίων οι στίχοι ήταν περισσότερο πολιτικοποιημένοι, παρά μηδενιστικοί. Η παρουσία των Sex Pistols στις ΗΠΑ έδωσε ώθηση στο κίνημα που είχαν προηγούμενα διαδώσει οι Ramones και ενώ μέχρι τότε η σκηνή εστιαζόταν στην Ανατολική ακτή της χώρας, μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1970, μπάντες από την Καλιφόρνια όπως οι οι Dead Kennedys, οι Minutemen και οι Black Flag και αργότερα οι Green Day έγιναν περισσότερο γνωστές.

Είδη Πανκ

Το πανκ χωρίζεται σε διάφορα είδη που μεταξύ τους έχουν κυρίως ιδεολογικές διαφορές και διαφορές στους στίχους.

1.Χάος Πάνκ: Μιλάει κυρίως για την κατανάλωση αλκοολούχων ποτών (μπύρες συνήθως) και καταστροφές.

2.Οι! Πανκ: Κύριο θέμα του είναι η ενότητα πανκ και σκίνχεντ. Επίσης η φτώχεια και το ποδόσφαιρο.

3.Αναρχο-πανκ: Στηρίζεται στην αναρχική ιδεολογία. Πιο πλούσιο σε στίχους από τα άλλα είδη, θίγει θέματα όπως η εξουσία, η ισότητα ανδρών γυναικών, ο φασισμός, ο ρατσισμός, η ανισότητα/ισότητα, τα δικαιώματα των ζώων, η αστυνομική βία, η παγκόσμια ειρήνη, η επανάσταση, η σημερινή κοινωνία κ.α.

4.Ναζιστικό Πανκ: Μερικές φορές συγχέεται με το Οι! πανκ. Οι στίχοι υποστηρίζουν κυρίως τον εθνικοσοσιαλισμό. Εναντιώνονται στην μετανάστευση και στο σημερινό σύστημα και υποστηρίζουν την υπεροχή της Άρειας φυλής.

Στυλ-Ρουχισμός

Το πανκ στυλ από όταν ξεκίνησε (δεκαετία του 70) στόχο είχε να προκαλεί την κοινή γνώμη. Από τότε μέχρι σήμερα κάποια από τα τυποποιημένα αξεσουάρ έχουν αλλάξει ή έχουν αντικατασταθεί με νέα. T-shirt με προσβλητικές στάμπες όπως ανάποδοι σταυροί, σβάστικες κτλ. ήταν πολύ διάσημα στα αρχικά κύματα του πάνκ.

Τα μαλλιά ήταν φτιαγμένα για να φαίνονται ατημέλητα, σε αντίθεση με τις προηγούμενες εποχές όπου ήταν κυρίως μακριά. Ήταν βαμμένα σε αφύσικα χρώματα (πράσινο, έντονο κόκκινο, μωβ).

Επίσης, αρκετά γνωστά ήταν τα δικτυωτά καλσόν (πολλές φορές σχισμένα) και τα περικάρπια με καρφιά και άλλα αντικείμενα με καρφιά, οι παραμάνες (πάνω στα ρούχα ή σαν σκουλαρίκια). Στα πρώτα χρόνια του πανκ, οι άντρες και οι γυναίκες φορούσαν βαρύ και πολύ eyeliner.

Βιβλιογραφία-δικτυογραφία

www.wikipedia.com (Σε συγκεκριμένα είδη)

**ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ
ΣΑΣ!!!!!!!**